

LENINA KAROĢS

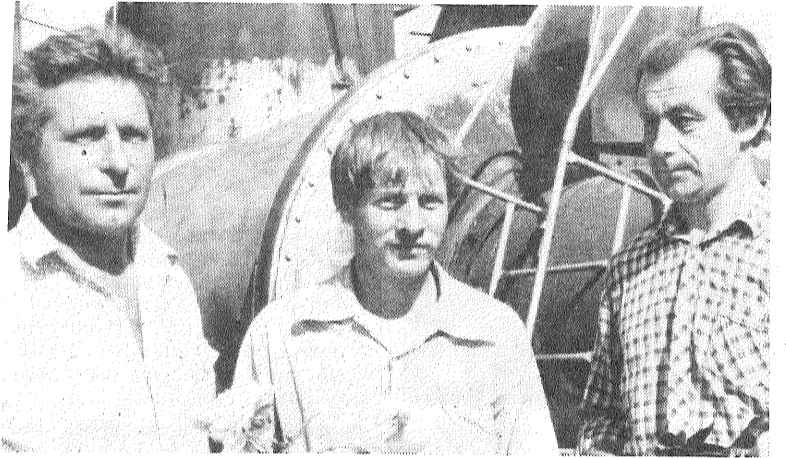
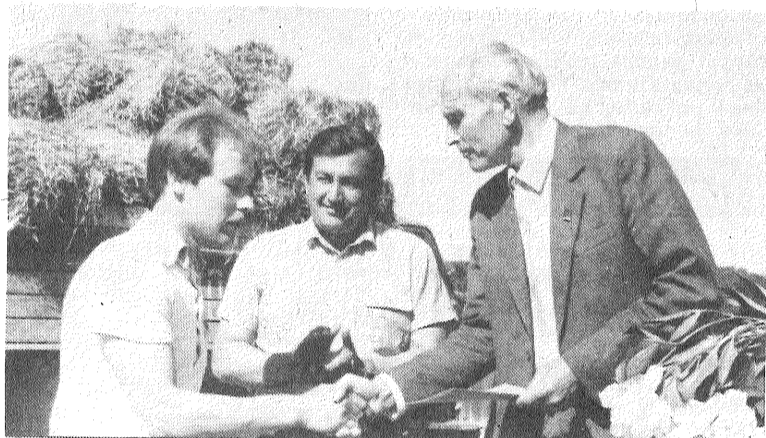
VISU ZEMJU PROLETĀRIESI,
SAVIENOJĒTIES!

OTRDĪEN,
1986. GADA
24. JŪNIJĀ
Nr. 75 (5459)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKKRAKSTS

Iznāk kops
1950. gadā aprīlā.
Māksā 3 kap.

GANĀMPULKAM — LABU ĻOPBARĪBU

Paģājušajā trešdienā Aglonas padomju saimniecības Ļopbarības sagatavošanas tehnoloģiskās vienības vadītājam Voldemāram Valainim un zāles miltu ražošanas posma vadītājam Pēterim Ukinam pasniezta rajona agrorūpnieciskās apvienības un agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības rajona komitejas Ģoda rakstus par uzvaru sociālistiskajā sacensībā.

ATTELOS:

- ▲ rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētāja vietnieks A. Eglītis sveic tehnoloģiskās vienības vadītāju V. Valaini sakarā ar uzvaru rajona sociālistiskajā sacensībā;
- ▲ zāles miltu agregāta apkalpes vīri P. Ukins, P. Prusakovs, A. Griģalis.

J. SILICKA foto

Pārskats

par Ļopbarības sagādā rajona saimniecībās līdz šā gada 23. jūnijam (plānu izpilde procentos)

Saimniecība	Nosac. zāļu Ļopbarības procentos no plāna	tālā skaitā (proc.)	
		siens	skābsiens
«Nākotne»	54	33	65
K. Marksa	45	43	50
«Sarkanā ausma»	44	46	61
«Dzintars»	39	50	40
Suvorova	38	27	25
«Sīļukalns»	36	51	49
Raiņa	35	56	14
Kirova	35	55	19
M. Gorkija	33	41	47
Leņina	31	41	34
«Krasnij Oktjabrj»	30	43	39
Aglonas p. s.	29	38	20
Oškaina	28	27	49
«Vārkava»	27	68	
Dzeržinska	27	45	
«Zelta vārpa»	26	26	46
«Rīts»	24	82	
Rudzātu p. s.	21	35	20
«Dubna»	14	32	11
Rušonaš p. s.	13	23	9
RAJONA	31	42	33

liņāt vai arī atstāt atālu konservēšanai?

Znotinos uz lauka savācējprese. Augstāzīgā tehnika strādāja ar pusslodzi, jo siena transportēšanai nebija pietiekami transporta. Tikai 2 traktori ar piekabēm bez paaugstinātiem sānu un aizmugures bortiem. Siens kravas tīlpnēs tika iepildīts bez ķīpu siešanas, tāpēc vezums diezko

platībās, kuras būtu prātīgāk atstāt sēklai. Sanaudē ganību izmantošanā nav kārtības. Slaucēju istabīnā uzlikta shēma ar sanūmurētiem 8 aplokiem, taču 18. jūnijā pēc apganīšanas plāna govīm bija jāganās 9. aplokā. Tas liecina, ka šie papīri bija uzlikti formas pēc fermu skates laikam, nevis turpmākai ganību izmantošanai uzlabošanai.

partijas pirmorganizācijām un arodkomitejām vairāk jāstrādā sociālistiskās sacensības rezultātu atspoguļošanā Ļopbarības sagatavošanā. Suvorova kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāre K. Zabalujeva un valdes priekšsēdētājs I. Krasovskis gan apgalvoja, ka par iepriekšējās nedēļas darba rezultātiem godalgoto vietu nācies anulēt, jo

Divās maiņās

Leņina kolhoza sarūpēja 541 tonna siena jeb 41 procentus no plāna. Sausās Ļopbarības krājumi pagājušajā nedēļā dienā papildinājās par 10 procentiem (120 — 140 tonnām).

Cakli strādā Anatolija Movriņnīka un Natālijas Strukas vadītē 2. ražošanas iecirkņa ļaudis, kuri sagatavojuši 69 procentus siena un 48 procentus skābsiena.

Siena sagatavošanā iesaistīti visi kolhoznīekļi, arī darba veterāni. Kara un darba veterāns mehanizators Pēteris Pudulis dienā sapresē līdz 60 tonnām siena. Tā nokraušana šķūnos iesaistījušies pensionāri, grāmatvedības darbinieki, speciālisti.

Darbu veicam divās maiņās. Ražēni, neskatot stundas, siena izkraušana un salikšana zem jumta strādā Andra Bilzēna brigāde no 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes. Par palīdzību šefiem sakām lielu palīdzību. Saimniecībā sagatavotas 1 009 tonnas skābsiena, 33,6 procenti no plānotā. Pusī no šīs masas (514 tonnas) ar E markas smalcinātāju pacēlis mehanizators G. Stupāns.

V. MAKSIMOVA,
Leņina kolhoza preses grupas vadītāja

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukums no govīm dienā tūkst. litriem II dekadē	ar iepriekšējā dekadē	
		+/- salīdz. ar iepriekš.	+/- salīdz. ar to pašu laiku 1985. g.
«Krasnij Oktjabrj»	17,4	-0,2	-1,3
«Sarkanā ausma»	15,6	-	+0,2
Leņina	15,6	-	-0,5
Dzeržinska	14,4	-	+0,2
Raiņa	14,2	+0,2	-
Kirova	14,1	-	-
«Zelta vārpa»	13,7	+0,3	+0,1
«Rīts»	13,6	-	+0,3
Rušonaš p. s.	13,5	-0,1	+0,1
Rudzātu p. s.	13,2	+0,1	+1,5
Oškaina	13,2	-0,2	-1,1
«Vārkava»	13,0	+0,2	+1,4
M. Gorkija	13,0	-	-1,0
K. Marksa	12,4	-	+0,2
«Nākotne»	12,4	-0,3	-0,5
Suvorova	12,2	+0,4	-
«Sīļukalns»	12,0	+0,2	+0,3
Aglonas p. s.	11,8	-	-1,2
«Dzintars»	11,8	-	+0,4
«Dubna»	11,6	+0,1	+0,3
RAJONA	13,6	-	-0,1

Paviršība vai nolaidība?

liels nesanāca, apmēram 300 kilogrami. Zirga kravaļ varbūt pietiekami, bet traktora?.. Vai nav pārāk izšķērdīgi gan laika, gan degvielas patēriņa ziņā?

Kāpēc šīs nebūšanas kolhozā «Nākotne» neredz? Bet, ja redz, kāpēc tās nenovērs Ļopbarības kvalitātes kontroles grupa un tautas kontrolieri?

Suvorova kolhozs līdz trešdienai (18. jūnijam) bija nopļāvis 31 procentu zālāju, sagatavojis 150 tonnu siena (16 procentus), trīs procentus skābsiena un 784 tonnas skābarības.

Bikovas fermas šķūnī jau pagājušonedēļ ievests siens. Gar sienu tas nokrauts gandrīz četru metru augstumā, bet kanāls, pa kuru plūst gaiss no ventilatora, vietām pat nenosegts. Kā redzams, siena nokraušana uz ventilatoriem nevienam saimniecības speciālistam nav kontrolējis. Siena normāla ventilēšana šādā situācijā nav iespējama. Kotļarovā rīta pusē šķūnī ievests pārāk mitrs, stingrās ķīpās sapresēts siens. Seit savs vārds sakāms saimniecību speciālistiem, regulējot ķīpu lielumu, siešanas stingrumu, vadoties no presējamās masas mitruma. Kairišos skābsienu gatavoja atbilstoši prasībām.

Arī šajā saimniecībā par siena paraugu ņemšanu nav domāts. Un atkal ziemā saimniecības speciālisti strīdēsies par Ļopbarības kvalitāti. Cik ilgi?

A bās saimniecībās interesējamies par panākumiem Ļopkopībā. Kolhozā «Nākotne» izslaukums no govīm 13. jūnijā bija 12,7 kilogrami, bet 18. jūnijā jau par 0,5 kilogramiem mazāk. Liels izslaukuma kritums pieļauts Sanaudes fermā. Bet — kur gan te būt pienam, ja govīs ganās pārziedējušas kamolzāles

Protams, ar iegūtā piena daudzumu atspoguļojumu pārskatos izslaukumus nevar palielināt, taču strādājošo informētībai ir svarīga nozīme. Dienzēl fermu brigādere Anna Ušacka domā citādi, jo Sanaudes fermā atradām Ļopkopju darba rezultātus līdz 1. maijam un dažus ierakstus jūnija pārskatā. Te jārunā ne tik par paviršību, cik par nolaidību gan ganību izmantošanā, gan piena izslaukumu kāpinājumā, nemaz nerunājot par darba kultūru fermā un tās apkārtni, kura ieaugusi nezāļu jūrā. Līdzīgu ainu redzējam arī Līpušku fermā.

Arī kolhoza kantori nav operatīvās informācijas par izslaukumiem. Pēdējais ieraksts par bruto izslaukumu izdarīts pirms četrām dienām, bet no govīm — pat pirms 12 dienām (6. jūnijā). Šādā situācijā, protams, nevar operatīvi rīkoties ne vadītāji, ne padotie.

Acīmredzot, lai novērstu konstatētās nebūšanas, savs vārds jāsaka kā kolhoza valdei, tā arī partijas, arodbiedrības un komjaunatnes pirmorganizācijām.

Suvorova kolhozā līdz trešdienai, 18. jūnijam, piena izslaukums no govīm samazinājies par 0,3 kilogramiem. Saimniecības dispečerdienestā to neredzējam, jo kalendārā ikdienas pārskatā pēdējais ieraksts izdarīts 14. jūnijā. Tātad atkal «klībo» informēšana.

Saimniecībā aizbildinās, ka izslaukums krities Ornišu fermā, kur gandrīz trīs dienas saimniecības un «Lauktechnikas» vīri nēmušies ap vakuumsūknī. Taču atklājās, ka arī Antānu un Ļadu fermās izslaukumi kritās. Kāpēc? Nevietā aizbildināties ar karsto laiku, jo lauksaimniecības speciālisti jau tāpēc strādā, lai sekmiņi tiktu galā ar klūmēm, arī ar laika kaprīzēm.

Kā vienā, tā otrā saimniecībā

mehanicators Vasilijs Oļesovs pieļāvis darba disciplīnas pārkāpumu, taču lasāms tas nebija nekur, pat «Komjauniešu starmetī» ne. Pārbaudes dienā šajā sienas preses izdevumā redzējam preses grupas ikdienas informāciju par nopļautajām platībām un sagatavoto Ļopbarības daudzumu. Vai tas nav par maz? Ražošanā vēl ir ne mazums trūkumu, kuri laikus analizējami un novērsami.

Rajona ciemu izpildkomitejām noteikti Ļopbarības sagatavošanas apjomi. Silajānos daudzmar sākuši kustēties, bet Rauniešu ciema ārē kolhoza «Nākotne» teritorijā celmalās un grāvmalās neredzējam nevienu plāvēju. Kas organizēs iedzīvotāju siena sagatavošanai masveidā?

Rajona Ļopbarības kvalitātes kontroles grupa vēl nestrādā ar pilnu sparū. Zālājiem šogad ir mazāka bioloģiskā masa nekā pērn, tātad krietni vairāk uzmanības jāvelti kvalitātei, sevišķi pareizai siena nokraušana uz ventilācijas iekārtām, skābsiena blīvēšanai un noseģšanai. Acīmredzot, par maz ir pazinoti saimniecībām grafiku paraugu iesūtīšanai uz laboratoriju. Pastiprināti jāseko Ļopbarības paraugu ņemšanai analizēm, lai maksimāli precīzi noteiktu Ļopbarības veidu kvalitāti. No tās jābūt atkarīgai gan speciālistu, gan strādājošo darba samaksai, gala rezultātā vērtējot personisko ieguldījumu. Kā to prasa PSRS ekonomiskās un sociālās attīstības Pamatvirzieni.

Re'dā piedalījās: V. TROPA partijas rajona komitejas lauksaimniecības nodaļas vadītāja, rajona preses grupas loceklis; F. NIKIFOROVs, rajona tautas kontroles komitejas inspektors, rajona preses grupas loceklis; A. STAGARS, komjaunatnes rajona komitejas instruktors

Komitejas 1985. gada aprīļa Plēnumā, gan PSKP XXVII kongresā. Kā lūzumu zinātniski tehniskā progresa un ekonomikas efektivitātes paaugstināšanas galvenajos virzienos izprot Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīvs? Kā visā valstī notiekošās revolucionārās pārmaiņas ražošanā ietekmē šajā mūsu rajona pirmrindas uzņēmumā?

Stāsta Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas ražošanas nodaļas vecākā inženiere tehnoloģe Valentina Vasiļjeva:

— Ir izstrādāts plašs jaunās tehnikas ieviešanas plāns, kas tiek nepārtraukti papildināts. Stingri sekojam, kā šis plāns tiek realizēts. Vienpadsmitajā plecgadē, piemēram, tika izpildīti 35 dažādi jaunas tehnikas ieviešanas pasākumi. To ekonomiskais efekts bija visai ievērojams — 1 miljons 647 tūkstoši rubļu.

Daudz darīts pašu spēkiem, radošās domas balsts ir rūpnīcas centrālā laboratorija Gunta Udrovskā vadībā. Selekcijas jautājumu risināšanā palīdz Vissavienības zinātniski pētnieciskais ģenētikas institūts. Tehnoloģisko procesu automatizācijā strādāts kopā ar Grozņijas zinātnisko ražošanas apvienību.

su speciālistu problēmām ir šķirnes uzlabošana. Ar jaunu un perspektīvu lizīnu producēju mikroorganismu celmu izstrādā nodarbojas selekcionāru grupa, kuru vada vecākā inženiere mikrobioloģe Lidijska Skagale. Arī pallaban tiek izmēģināts viens no celmiem, kurš laboratorijas apstākļos ir pierādījis, ka spēj par 15 un pat 20 procentiem intensīvāk sintezēt lizīnu, ir izturīgāks pret mūsu valstī zināmajiem bakteriofāgiem. Jāteic, ka šajā laboratorijā radīts arī līdz šim Padomju Savienībā izmantotais aktīvākais celms.

Vērotājam no malas šķiet, ka laboratorijas darbinieces veic visai neizprotamas un sarežģītas operācijas. Viņām tā ir ikdiena — vienkārša, skaidra un saprotama. Mums tik divalnie nosaukumi — «bakteriofāgi», «mutanti» un tā tālāk — laborantēm ir pamats, kas soli pa solim virza uz atklājumu visā valstī mikrobioloģiskajā rūpnīcībā. Protams, no eksperimenta līdz ražošanai laiks mērāms gan mēnešos, gan gados.

Tātad ražošana. Vecākais tehnoloģis jaunās tehnikas ieviešanas jautājumos Uldis Silīņš stāsta un rāda, kā un kur salmnieko kontrolmērinstrumentu un

„Gaismai“ — pieci gadi

Nesen Līvānu kultūras nama pulcējās atturībnieku kluba «Gaisma» biedri, viesi — tika atzīmēta šī kluba pastāvēšanas piecu gadu jubileja.

1981. gada elektriskis Andrejs Naglis sāka īstenot drosmīgu iecerī — veidot atturībnieku klubu. Kāpēc drosmīgu? Tāpēc, ka toreiz vēl nebija attiecīgu likumu un lēmumu par cīņu pret žūpību un alkoholismu, toreiz spirtotie dzērieni lepnī ierēma vietās — andrīz katrā veikalā vai kioskā.

A. Nagļa ideju atbalstīja Līvānu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs (tagad — partijas rajona komitejas propagandas un agitācijas nodaļas vadītājs) Alfrēds Beļavskis. Domubiedru loks pamazām kļuva arvien plašāks.

Un tagad ir mazi svētki. Kultūras nama smaržo ziedi. Katru uzrunā vārdi no plakāta «Mēs — par atturīgu dzīvesveidu!». Līdzās (mazajā zālē) izvietota republikas labāko karikatūristu darbu izstāde. To noorganizējis Latvijas PSR Maksimāliktu savienības partijas pirmorganizācijas sekretārs Jānis Liepiņš. Izstādes galvenā tēma — cīņa pret žūpību un alkoholismu.

Skan tautasdziesma «Aiz ezera augsti kalni», un A. Nagļa vadībā zālē tenā klubā «Gaisma» biedri — cilvēki, kuriem jau sarma matos, un arī zēni un meitenes.

Pats par sevi saprotams, ka sapulcējušos vispirms uzrunā me diki — viņi vissāpīgāk un visreljefāk apjauš alkohola radīto postu. Par savu pieredzi stāsta viesi — dažādu republikas rajonu pārstāvji, kuri darbojas vietējos atturības klubos: «Amelists», «Avante» (Rīga), «Lidzums» (Jēkabpils), «Ezerieksts» (Balvi), «Avots» (Smiltene), «Atziņa» (Ogre), «Rubikona» (Jūrmala), «Sigma» (Rīgas 58. vidusskola). Kopējā doma — cīņa pret alkoholu būs ilga un grūta, taču nekādā ziņā nedrīkst no šīs cīņas vairīties.

«Gaismai» — pirmajam atturībnieku klubam Latgalē — siltus vārdus jubilejā sacīja republikas brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības priekšsēdētāja vietnieks A. Lasinskis. Preļļu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Blaževičs, rajona galvenais ārsts Z. Paškevičs. Kluba vārda runāja A. Beļavskis.

Komjaunatnes rajona komitejas pirmās sekretārs V. Kozlovš pasniedza Goda rakstus visaktīvākajiem jauniešiem — atturības propagandētājiem.

Līvānu 1. vidusskolas skolotāja S. Smite aicināja aktīvāk iesaistīties veselīgas dzīves propagandā ikkatru, īpaši pasargāt no alkohola jauno paaudzi.

Atturībnieku svētkos piedalījās Jersikas lauku kapela, Līvānu kultūras nama sieviešu ansamblis, Zundānu kluba etnogrāfiskais ansamblis. Un vēl — visu notiekošo videomagnetofonos iemūžināja Latvijas televīzija.

K. AMATNIEKS

PSKP XXVII kongresa lēmumus — dzīvē!

Strādā racionālāk un ražīgāk

Pašreizējos apstākļos ļoti svarīga nozīme ir zinātnes, tehnikas un ražošanas potenciāla tālākas attīstības stratēģijai. Jebkuras rezerves ražošanas tehniskajā pilnveidošanā jārealizē pēc iespējas efektīvāk, priekšroku dodot jauniem risinājumiem, kas spēj daudzārt paaugstināt darba ražīgumu. Par šiem jautājumiem tika runāts gan PSKP Centrālās

Lai gūtu pēc iespējas pilnīgāku priekšstatu par to, kā biokīmiski soļi uz progresu, rūpnīcā jāizvada ne viena vien diena. Soreiz sniegsim nelielu ieskatu dažādos lizīna ražošanas posmos. Vispirms iegriezīsimies telpās, kur strādā Gunta Udrovskā vadītais kolektīvs. Lūk, ko viņš mums pastāstīja:

— Viena no galvenajām mū-

automātiskās atslēdznieks Edmunda Kovalevskis. Edmunda uzdevums ir sekot līdz tam, kā strādā fermentatoru vadības pulsts. Tā ir būvēta uz mikroprocesoru bāzes ar nolūku pārbaudīt — vai ir iespējams automatizēt lizīna ražošanu. Grozņijas zinātniskās ražošanas apvienības speciālisti vadības pulstī veidoja tieši Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas vajadzībām.

Kamēr uzstādīja un noregulēja jauno iekārtu, pagāja gads. Nu jau pusi gada pulsts strādā ierastā režīmā. Protams, reizē reizēm vēl gadās situācijas, kad tā sāk «klepot». Un tam ir savi izskaidrojumi. Par to stāsta Edmunda Kovalevskis:

— Fermentatoru vadības pulsts ir tikai eksperiments. Lai šāda sarežģīta un precīza aparātūra varētu nekļūdīgi strādāt, to nepieciešams norobežot no kaitīgu ārējo apstākļu iedarbības, tas ir, mitruma, tvaikiem un tā tālāk.

Nelīgajā laikā kopš darbojas vadības pulsts, tā jau ir pierādījusī, ka spēj dot ievērojamu ekonomisko efektu. Spēj, bet... Pagaidām cehā viens uzraugs apkalpo sešus aparātus. Automātiskā vadības pulsts vada tikai vienu. Kur tad efekts? Tas būs redzams un jūtams vienīgi tad, kad jaunā iekārta tiks ieviesta visā cehā. 5 cilvēku vietā ar uzdevumiem varēs tikt galā viens.

Iegriezīsimies arī vides sagatavošanas iecirknī. Ja kāds tur bijis pirms automatizācijas ieviešanas, var pārlecināties, cik ļoti izmainījies aparātu uzraugu darbs. Automātiskā vadības sistēma darbojas tikai divus gadus. Ar visām operācijām maiņā

tiek galā divi cilvēki. Kondicionēts gaiss, radio, telefons. Sēdēt pie pulsta, kad pat vissarežģītākās operācijas tiek vadītas pusautomātiski, ir nesalīdzināmi vieglāk nekā grozīt kļokus, regulēt ventilus, visu laiku pamaļīgā troksnī un mitrumā. Izzuduši arī tehnoloģiskās disciplīnas pārkāpumi.

Automātiskā vadības sistēma izveidota pašu speciālistu spēkiem un prātiem. Ar to nodarbojas kontrolmērinstrumentu un automātikas ceha priekšnieks Moisejs Gorovojs un brigadieris Pjotrs Daniļovs. Savu ideju viņi godam realizēja.

Jaunās tehnikas ieviešanas rezultātus apkopo vecākais tehnoloģis Uldis Silīņš. Viņa spriedums — salīdzinājumā ar citiem ražniecīgiem uzņēmumiem Līvānieši jaunās tehnikas un automatizācijas ieviešanā soļo priekšgalā. Taču turpmākie uzdevumi ir daudz saspiēti, automatizācijas līmenis augš arvien straujāk. Vajadzīga sejas iecirkņa automatizācija. Iekārta šim nolūkam jau sagatavota. Pamazām veidojas elastīga sistēma, kas aptvers visus iecirkņus, jo uzreiz pilnīgi automatizēt visu ražošanu nav tik vienkārši — jāpastādina ražošanas procesi.

L. STRODE

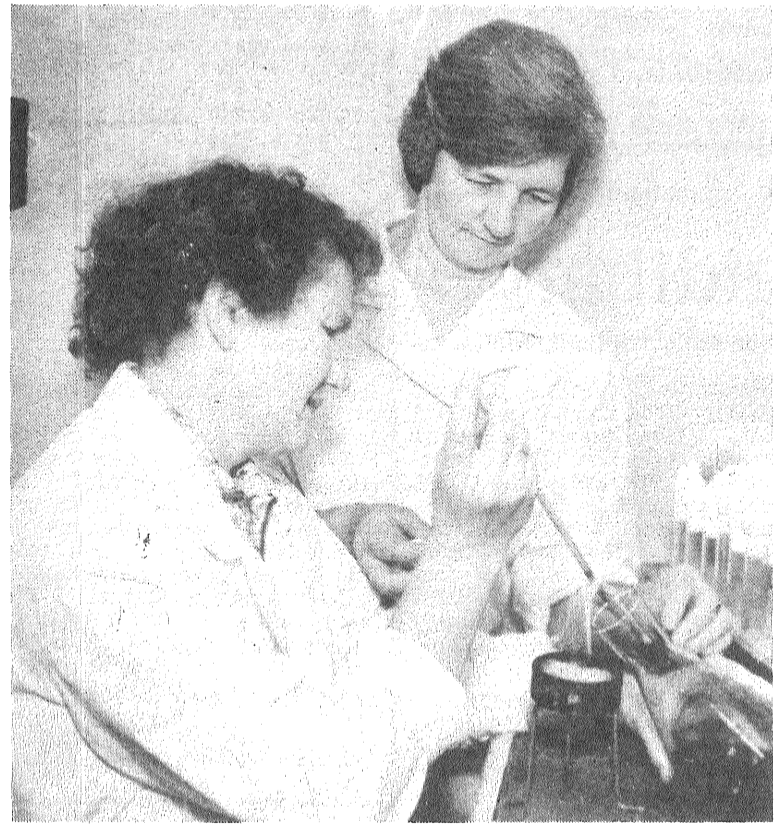
ATTELOS:

— vides sagatavošanas iecirkņa aparātu uzraudze Česlava Mihailova vada iekārtās notiekošos procesus;

— vecākā inženiere mikrobioloģe Lidijska Skagale un laborante Aloida Muceniece sagatavo steriālu, barotnes mutantu pārbaudei;

— kontrolmērinstrumentu un aparātu atslēdznieks Edmunda Kovalevskis uzmana automatiskās vadības pulsta darbu.

J. SILICKA foto

LOTOSu karstā darba vasara

Latvijas komjaunatnes Centrālās Komitejas plakātā, kas veltīts LOTOSiem, — vārds pēc vārda, laikam viss kalendārs pārrakstīts. Atrod savu vārdu, apvelc ar sarkanu zīmuli un jūti, ka elpo vienotā ritmā ar visu republikas skolu jauniešiem karstajā darba vasarā.

Patiešām karsta. Tā liecina arī vienu apdedzinātās, bet citu vienmērīgi nobruninātās muguras šim jauniešu bariņam, kas, izveršusies ķēdē, diezgan ātrā tempā virzās pa vasarāju lauku pakāj braucošam traktoram. Mēs, tas ir — LLKJS CK instruktors A. Belousovs, LOTOS vienību rajona štāba komandiere A. Bernāne un laikraksta «Leņina Karogs» redakcijas pārstāve, priecājamies visu vaigā sastapties ar «Degsnī». Preļļu 1. vidusskolas LOTOS vienību, kas strādā M. Gorkija kolhozā. Pašlaik šī vienība sociālistiskajā sacensībā stabilī turas otrajā vietā. Esam nekālietēn jau iepazīlušies — audzinātājs A. Pošeiko izrādīja

ļoti kārtīgo vienības saimniecību tās dzīvesvietā, spodrās, tīrās istabīnās, bagātīgu uzskatāmo agitāciju, sacensību ekrānu ar jaunākajiem rezultātiem.

Akmeņu lasīšana uz brīdī pleimst, parunājamies par darbu. Izrādās, ka meitenes labprātāk ravētu kā iepriekš, bet zēni, gluži otrādi, ir šī virsīgā darba atbaistītāji, nedaudz pastāstām par citās vienībās redzēto. Ar ēdināšanu apmierināti, ar darbu kopumā arī. Strādāts arī sabiedriskais darbs — uzkopti vietējie brāļu kapi, labiekārtota nometnes apkārtnē, notikuši dažādi pasākumi kopīgi ar saimniecības jauniešiem. Nu ko, — labu veiksmi un — uz redzēšanos!

So idilli, ar kādu, tālāk dodamies meklēt 6. — 8. klāšu darba vienību «Argoss», no minētās vidusskolas minētajā saimniecībā, pārtrauc... «Argosa» atrašana. Ko neizprotamu viņi dara šajā kuplajā vasarāju laukā? Ravēt? Ak, tie nemaz nav vasarāji, bet bezerīgi aizaudzis kūziks, pie tam neizvaģots, kopu, mā pārverties par zalu plavu. Reida brigādē nebūt neapgaivo, ka bērni būtu orientējami tikai uz

viegļumu, bet pānteresējoties, kā tad ir ar izstrādes normām šajā tīrumā, kurš nekādi neietilpst mūsu priekšstatos par ravējamo lauku, un samotot atbildes: «Nezinām», kļūstām visai domīgi. Katras vienības veikums taču tiek pārrēķināts procentos un tie salīdzināti ar pārējo vienību darbu, taču skaidrs, ka šādā laukā darbs uz priekšu iet ārkārtīgi gausi, kaut arī pusaudži veiklām jo veiklām roku kustībām atbrīvo kultūraugus no nezāļu gūstā. Skolotāja E. Vanaņa min čaklākos: A. Sņepstus, N. Stari, I. Patmalnieku, D. Stuburu un citus, arī saimniecības pārstāvi — brigadiera palīdzē P. Černova apgalvo, ka bērni strādā centīgi, bet kopējie rezultāti draud būt sīki. Šādā tīrumā, bez saubām, normas jāpārskata.

Rušonas padomju saimniecībā esošajai vienībai «Ikaras 86» — pusdienu lauks, kur apmetušies pirmā spārno celties ar bēzētiņa vārda nesēji, atroda Gailišos. Tā spējda mūs ar pie lievena nometēm sakalūsiem zariem un ar labu mūziku koridāru. Veram durvis, aiz kurām dzirdams vsvārītknadas. Burmā neviens īsti nenasams atbildēt uz jautājumiem, beidzot ar savu uzņēmību mūs atlaucis pārdzināt kāds oults zvīnons launeklis, neuzskatīdams par vajadzīgu piecelties vai vismaz piekļu sināt magnetofonu.

— Kur izvietota Jūsu uzskatāmā agitācija?

— Tur.

Tas nozīmē — blakustelpā. Dodamies turp, taču jaunais cilvēks nu izrādās apbrīnojami veikls, aizmetas turp pa priekšu, un dzirdam sakomandēšanu — piespraudes, surp piespraudes! Veram durvis, mums norāda uz drošības tehniskā plakātu. Taču divalni, kāpēc tāļā vienība saucas par «Kolossu» tāpat kā pērnajā gadā? Uz šo jautājumu nav kas atbild, jo pēc tā uzdošana atkal istabā esam palikuši vieni.

Ieejam trešajā istabīnā. Nesaucita, putekļaina, pucētās mētajās tukšās līmonādes pudeles un cepumi (!). Jautājam par neizpildīto sacensības dienasgrāmatu, taču atkal paliekam bez atbildētājiem. Kad runājam ar vienības audzinātāju V. Roicenko par visām nekārtībām un arī par to, ka saimniecības vadītāji arī par tiešo darbu izteica dažas piezīmes, viņš piekritoši māj ar galvu un solās panākt kārtības uzlabošanu. Taču kā liecināja atkārtota pārbaude pēc dažām dienām, nekas nebija izmainījies, bet darba rezultāti otrāi nedēļā nosīdējuši zem pirmā nedēļā noturētiem simts procentiem.

Reida dalībnieki atsevišķi apmeklēja visas darba vienības. Labi strādā «Livanda», regulāri apkopoti sacensību rezultāti, izdod fotoavīzi. «Blāzma» ar savu darbu Līvānu stikla fabrikā peina nedēļas ekskursiju uz Mas-

kavu. Abas vienības no Līvānu 1. vidusskolas. K. Marksa kolhoza iekārtojušās divas vienības no Preļļu 1. vidusskolas — devītāklasnieki «Ave solī» un «Rūkiši» no 7. klases. Abas aktīvi iesaistās pasākumos, kas tiek rīkoti kopīgi ar kolhoza jauniešiem.

Neskaidra attieksme pret skolēnu darbu ir kolhoza «Zelta vārpa», kas neatrada iespēju piešķirt telpas dzīvošanai kolhozā, un Līvānu 2. vidusskolas LOTOS vienība ik dienas mēro ceļu uz saimniecību un atpakaļ.

To, ka jaunās rokas darba nebeistas, pierāda otrā vienība no Preļļu 2. vidusskolas — «Fortūna», kas kolhoza «Vārkava» slaucamo govju kompleksā sekmiīgi tiek ar visu galā, palaidusi atpūta istās loppokos. Ik rītus pulksten četros celsšanās, slaukšana, govju barošana, teliņu dzirdīšana, atpūta, atkal pusdienā slaukšana, vakara reize. Valda disciplīna. Ar slaukšanu ļoti tiek galā arī zēni. Kā teica kompleksa vadītāja A. Kirilova:

— Mēnesis, tas ir par maz. Daudz vēl vienu LOTOS vienību vēl uz vienu mēnesi. L. SILA

ŠO TRAUSLUMU NEIZLAIDIET NO ROKĀM!

Vēstules ierosināts temats

«Griežos pie jums, redakcija, ar lūgumu palīdzēt man atrast mazmeitu. Esmu vecs cilvēks, man ir grūti to izdarīt pašai. Dēla ģimene izjuka, meitene palika pie mātes. Kur viņa ir tagad?»

Lasītājs sapratis, ka ne jau redakcijas spēkos un vēl jo mazāk — uzdevums ir izpildīt šādus lūgumus. Taču šajā gadījumā aizkustināja tā bezgalīgā uzticība avizes visvarenībai un spējām tikt galā ar jebkuru sarežģījumu. Sameklējām skolu, kur meitene mācījās, aprunājāmies ar klases audzinātāju, bet viņa savukārt, ļoti uzmanīgi izdibināja meitenītes domas par viņas jau tik sen neredzēto vecmāmiņu. Par veco māmiņu meitenes atnīnā nebija saglabājis nekā sliktas.

Taču pirms vecmāmiņu iepriecināt ar vēsti par atrasto mazbērnu, konsultējāmies ar rajona tautas izglītības nodalītes bērna aizsardzības inspektori V. Akmani. Izrīcības saruna par to, cik bieži pieaugušie, kārtējot savas sarežģītās attiecības, par ieroci, pie tam — ļoti slīpru, izvēlas paša neaizsargāto trauslo bērnu. Bērns — atbilstībai, bērns — aizstāvībai, bērns — uzbrukumam...

Puisēns ātri, ātri steigās uz bērnudārza vārtiņiem, gandrīz kritīšus iekrita lēva pastieptajās rokās, raudādams apķērās ap kaklu. Asaras sarīsās acis arī līdžam viram — šī tikšanās bija rezultāts tam ilgajam pūlēm aikal reiz lūrēt klepi dargo nastu, no kuras, kaut arī netīši, ar tikpat lielam pūlēm

reiz bija centies tikt vaļā, jo arī šādā aspektā jāuzlūko ikviena laulības šķiršana.

«Vai māmiņa arī atnāca?» steidzīgi iejaulājās bērns. Mazajā sirsniņā māmiņas un lēva tēli nebija atdalāmī viens no otra, diemžēl viņam pagaidām vēl nebija pa spēkam aptvert, ka būt kopā visiem trijiem viņam būš lemts tikai savos sapņos.

Ikreiz, kad divi, kas nolēmuši izdzēst uguni savā ģimenes pavardā, iesniedz tiesā attiecīgus dokumentus, darbs sakas arī bērna aizsardzības inspektori. Tiek noskaidroti aplakši, kādi paredzami bērniem pēc laulības šķiršanas, izzināts, kur parcdzama viņu atbilstībai labvēlīgākā vide. Parasti vecāki mierīgā ceļā vienojas par turpmāko bērnu audzināšanu un par otras — šķirtās puses — līdzdalību tajā. Taču ir bieži arī tādi gadījumi, kad viens vai otrs no vecākiem, spīdēdams saviem bijušajam dzīvesbiedram, aizliedz viņam tikties ar bērniem. Un bērns kļūst par mocekli. Viņa jūtu pasauli dziļi ietekmē jau pati vecāku šķiršanās vien, vēl jo vairāk tā tiek traumēta pretrunās, kas plosās viņa dvēselē — gribas tikties un būt kopā ar sev mīļo cilvēku un bailes no otra mīļa cilvēka, kas pārmetis, piedraudējis par šo tikšanās...

Pie rajona tautas izglītības nodalītes bērna aizsardzības inspektora V. Akmanes atrodas speciāli iekārtots žurnāls, kurā reģistrēti dažādi gadījumi.

Kad G. ģimene izšķiras, palikā divi dēli. Tevs vēlējas regulāri nodarboties ar saulem dē-

liem, māte tikšanās aizliedza. Inspektore uzklusija bērnudārza vadītājas domas, levdāca ziņas darba vietā, pie kaimiņiem. Rajona tautas tiesa nolēma, ka tikšanās ar tēvu ir bērnu interesēs, nolēma, cik reizes mēnesī, kadā laikā visi trīs «vīri» vares būt kopā. Māte iesniedza kasācijas sūdzību Latvijas PSR Augstākajā tiesā. Spriedums palika spēkā, tikai nedaudz izmainīja tikšanās laiku...

Vecāki, šķirot laulību, izšķira arī diviņu māsiņas. Vienu dzīvo pie lēva ļoti labos apstākļos, otra spiesta redzēt, kā māte iedzer jautrā vriešu kompanijā. Aizbauc viņa apņemot lēvu, un meitenes sirds neizturēja — caur gaužām asarām atzinās, ka mājās slikti dzīvot...

Jau gadus trīs turpinās V. ģimenes lieta. Tevs pameta ģimeni, aizbrauca. Pēkšņi atgriezās «sailgojies audzināt» bērns. Nodaļa palīdzēja atrast variantu, kas apmierinātu abas puses — norādīja tikšanās laiku. Kas iznāca? No bērnu paskaidrojumiem redzams, ka bieži viņi velti gaidījuši tēvu, kurš neieradies. Māte paskaidroja, ka zēns, kopš sācis tikties ar tēvu, kļuvis nervozs, naktīs slikti gulot, meitene baidīties uz ielas ieraudzīt tēvu. Izglītības nodaļa aizliedza šīs tikšanās uz gadu. Tevs griežas tiesā, taču uz nolikto sēdi pats neieradās, kaut arī bērni to dien vēlīgi mēroja ceļu uz rajona centru.

No darbavietas viņam izdots labs raksturojums, pats paskaidro, ka gribot doties ceļojumos, nēmt

līdz bērniem... Var saprast mātes neuzticību, bailes bērniem palaist līdzī bijušajam viram tālā ceļā, ja jau viņš neprata novaldīt pat ģimenes laiviņu... Bez tam, par šo «rūpīgo» tēli stāsta jau pats šis fakts — ir daudz vieglāk ieinteresēt bērnus un pa reizei aizvest aizraujošos braucienos, nekā uzņemties sev viņu ikdienu — rūpes par sekmēm, par slimībām, par ēdināšanu, par rakstura audzināšanu, par kaitīgu ieradumu izskaušanu...

Sieviete Rīgā pameta vīru, darbu, dzīvokli un ar bērniem ieradās musu rajonā. Tevs uzsaka sarakstīšanos ar izglītības nodaļu. Ista seja atklājās visai drīz, kad pienāca vēstule ar 12 jautājumiem, kuros parādījās, ka šis cilvēks arī tikšanās ar bērniem cenšas pāvērst tikai sev izdevīgā, vajadzīgā gultnē. Bet zēnus šie pieaugušo domāšanas likoči nemaz neinteresēja. Ļoti grībejās tikties ar tēvu — «paprasišu paziņām, lai ielaiz tēli pārnākšpot, kad viņš atbrauks»...

Liela iecūtibā, uzmanība vajadzīga, cenšoties atšķētināt visus šos sarežģījumus. Ja arī lielajiem dzīve kopā ir kļuvusi neiespējama, katrs atsevišķi pret bērnu izluras labi, bet viņu nomac ģimene valdošā necienas atmosfēra. Zūd bērna uzticība, sabrūk viņa priekšstats par drošu un stingru pasauli, kura viņa uztverē balstās uz mātes un tēva pļeciem. Dvēseles ievainojumi ir par cēloni grūti ārstējamai un smagai dvēseles slimībai — cietsirdībai.

Tieši tādej katrs bērna «nesadalīšanas» gadījums prasa ķirurģiskā precīzu un smalku operāciju. Ra-

jona bērna aizsardzības inspektorei daudz palīdz arī sabiedriskie inspektori uz vietām. Tie ir skolās, bērnudārzos. Ātri uz visiem notikumiem iedzīvotāju ģimenes reaģē sabiedriskā inspektore M. Lozda no Aizkalnes astoņgadīgās skolas, nopietnā šim jautājumam pievēršas V. Morozs no Livānu 2. vidusskolas, ilgstoši kādu nelabvēlīgu ģimeni apsekoja G. Astratova no Ārdavas astoņgadīgās skolas. Aizkalnes skolotāji paši bez īpaša pamudinājuma griežas izglītības nodaļā ar ierosinājumiem, priekšlikumiem, rūpējoties, lai ģimene aizvien būtu labvēlīga.

Aizvien biežāk izglītības nodaļa griežas vecmāmiņās. Viņu lielie bērni ir sarežģījuši savas dzīves, bet vecajiem cilvēkiem mūža pēcpusdienā gribas būt kopā ar sava ceļa turpinātājiem, redzēt uz panīkuša koka dzīvības pilnu, spirtu atvasīti. Bez tam nereti viņi arī materiāli ir spējīgi sagādāt labus apstākļus saviem mazbērniem. Ik gadījums, ja vien apstiprinās, ka tas patiešām ir bērna interesēs, atzinās pozitīvi.

«Ar saviem bērniem jūs varat satikties katrā mēneša pirmajā un trešajā sestdienā un svētdienā. No plkst. 10.00 sestdien līdz plkst. 18.00 svētdien». Kādi šausmīgi vārdi! Savu bērnu jūs varat mīlēt tik un tik stundas mēnesī, gadā tas būs tik un tik... Jo jūs nepratat nosargāt vienotā veselumā savu un sava bērna dzīvi.

Nesiet savu ģimeni kā brīnumjauku un trauslu, tikai reizi mūžā iedotu trauku! Neizlaidiet to no rokām!

L. SILVA

Kā būs nākamajā ziemā?

Visiem ļabi zināms bērnu stāstāmgabals par jautro un bezrūpīgo spēlmanīti slenāzīti, kurš visu vasaru diķi nodziedājis, nočīgājis, bet slāpījam rudenim un bargajai ziemai tuvojoties, nav ne pajūti, ne barību sagādājis.

Lai nav pie citiem jāiet lūgt palīdzību un zēlastību, vajag čakli strādāt. Sādu līdzību, no kuras manīgi vien lien ārā didaktikas pirksts, var piesaukt, arī runājot par visai nopietnām un mūsdienīgām lietām, tas ir, par pilsētas dzīvojamā masīvu, organizāciju, iestāžu un rūpniecības uzņēmumu apkuri, apgādi ar silto ūdeni.

Kaut ziema ir tālu, istais laiks rūpēties, lai arī vislielākajā spēļņā mums būtu silti un omulīgi. Kas uzskāts un kas vēl ir padomā? Lai to noskaidrotu, devos pie apvienoto katlu māju un siltumtīklu direkcijas priekšnieka N. Čerinceva. Viņš paskaidroja, ka četras no piecām Preiļos esošajām katlu mājām līdz šim darbojās ar šķidro kurināmo un tikai vienā kurināšanai izmantoja ogles. Bet stāvoklis ar šķidrā kurināmā piegādi ir sapsprings, tāpēc pilnīgi saprotami un loģiski šķiet tas, ka jāpāriet uz cieto kurināmo. Par to tiek domāts. Sovasar, tas ir — līdz apkures sezonas sakumam, pārveidošanas darbi jāvelc divas katlu mājas, kas atrodas Talsu ielā 2 un Parka ielā 1a. Celniecības un remonta darbus abās vietās uzticēts veikt remontu un celtniecības pārvaldei. Jāteic, pagaidām gan celtnieki nav vēl kērušies pie līetas, taču sola, ka viņu dēļ nekādas kavešanās nebušot. Katlu montāžu un regulēšanu veiks specializētā organizācija no Tukuma.

Paredzēts, ka Orlova ielas 4 katlu māja tiks likvidēta, jo pavisam reāli iespējams siltuma trasi pieslēgt Valsts lauksaimniecības tehniskās nodrošināšanas komitejas rajona apvienības apkures sistēmai. Siltuma trase līdz Preiļu siera rūpniecības katlu mājai jau būtu izbūvēta, ja vien reāli gan saimnieciskāk savulaik būtu domājuši apvienības «Latvijas agroķīmija» vadītāji. Tagad tur ir elektriskā katlu māja, kas strāvu saņem naktī, bet diēnā apkures sistēma iztiekr ar to siltumu, ko ūdens akumulējis (kopumā tā ir ceturta daļa no vajadzībām).

Kārtējais remonts tuvojas nobeigumam centrālās rajona slimnīcas katlu mājā. Tātad paliek vēl pilsētas centrālā katlu māja, kuras remonts paredzēts jūliā beigās ar nolūku veikt to laikā, kas tuvāks apkures sezonas sākumam. Tur sagatavošanās darbam nebūs ilga un neprasis daudz pūļu.

Apvienoto katlu māju un siltumtīklu direkcijas priekšnieks

N. Čerincevs atzīst, ka līdz ar vairāku katlu māju pāreju uz cieto kurināmo atkal aktuāla kļūst tā saucamā «kurinātāju problēma». Protams, daudz vieglāk ir atgriezt krānu nekā visu maiņu lāpstot ogles. Bet kam gan citam, ja ne direkcijas vadībai domāt par saviem kadriem, par viņu darba atvieglošanu, par to, lai kurinātāji saņemtu pienācīgu samaksu? Ar jauno sezonu apvienoto katlu māju un siltumtīklu direkcijas pārziņā nonāks arī skolu katlu mājas, kas līdz šim ir strādājušas autonomi.

Uz to, ka Valsts plāna komiteja mums laipni un viszēlīgi piedāvās, sak, ņemiet kurināmo, cik vien jums vajag, nav ko cerēt. Jāiztiekr ar stingri ierobežotiem limitiem, kas nepieļauj pat vismazāko izšķērdību, prasa jo stingru taupību un ekonomiju. Viena no tuvākajām iespējām sarežģīto situāciju nedaudz atvieglot — kurināšanā izmantot mazuļu. Šādam solim katlu mājas nav gatavas. Ja ielūkojamies nedaudz tālākā perspektīvā, sarežģījumi mazināsies līdz ar Preiļu siera rūpniecības katlu mālas paplašināšanu, kad vienotā apkures sistēmā varēs iekļaut pusi pilsētas. Jau 1987. gadā pēc plāna paredzēts pieslēgt Orlova ielas masīvu. Turpinājumā trase virzīsies uz līnu fabriku, sadzīves pakalpojumu kombinātu, centrālo rajona slimnīcu, aptvert arī abas vidusskolas. Tiek gatavota projekta dokumentācija, lai apkures sistēmai pievienotu arī rajona iekšlietu daļu. Tiek izskatīta dokumentācija, kas paredz paplašināt stārkolhcu celtniecības organizācijas katlu māju, lai varētu aptvert arī Rēzeknes ielas namus.

Pēc sarunas ar apvienoto katlu māju un siltumtīklu direkcijas priekšnieku N. Čerincevu un rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieku J. Desaini radās iespaids, ka stāvoklis nav ierīcērošs. Lai nerantaizā ziema salā dzīvokļos būtu silti, lai apkures sistēma darbotos droši, vēl daudz kas jāizdara. Vispirms — jābūt saimnieciskiem un taupīgiem.

L. STRODE

Vecrīga atdzimst

Ejot pa šaurajām Vecrīgas ieliņām ikviens, droši vien, ir pievērsis uzmanību tam, ka vecpilsēta strauji atdzimst un kļūst skaistāka. Tā, tiek parveidota saskaņā ar apstiprināto šīs pilsētas daļas reģenerācijas projektu, ko realizē mūsu republikas speciālisti un poļu kolēģi no celtniecības firmas «Budimex» un senatnes pieminekļu restaurēšanas uzņēmuma.

Latvijas PSR Kultūras ministrijas zinātniskās restaurēšanas pārvalde strādā pie pašiem nozīmīgākajiem arhitektūras pieminekļiem. Piemēram, tās uzmanības sfērā ir Doma baznīca. Savu ieguldījumu vecpilsētas atjaunināšanā dod 2. remonta un celtniecības pārvalde un Latvijas kolhozu projektēšanas institūta celtniecības organizācijas, kas remontē mājas un ielas, pēc oriģināliem projektiem būvē jaunās ēkas. Polijas celtniecības firma «Budimex» rekonstruē viesnīcu «Rīga». Senatnes pieminekļu restaurēšanas uzņēmuma speciālisti vienlaikus strādā daudzos objektos.

Poļu speciālisti ir atjaunojuši pīļu kompleksus un citus arhitektūras pieminekļus dažādās pasaulē valstīs. 1980. gadā restauratori strādāja Tallinā, kur veica darbus vecpilsētas objektos. Pēc diviem gadiem viņi ieradās Rīgā.

Poļu restauratoriem Vecrīgā bus ko darīt daudzus gadus. Saskaņā ar plānu viņi rekonstruēs ne tikai atsevišķus namus, bet arī veselus kvartalus.

ATELA: kada restaurēta māju Vecrīgas ielā.

T. BĻOSKINAS teksts, V. LIŠICINA foto (LATINFORM)

Sena pasaka jaunās skaņās

Atcerieties? Vectētiņš aiz rāceņa, vecmāmiņa aiz... Protams, tā ir pasaka par rāceni. Taču Livānu eksperimentālā māju būves kombināta darbinieki izveidoja savu scenāriju, atstājot spēkā senās pasakas par rāceni motīvus...

Tas notika 1983. gada martā. Kuldīgas pilsētas iedzīvotājs Āķītis telca Busbulim, ka kaut kur vajadzētu sadabūt apkures katlu. Viņš izpalīdzēt lūdza specializētās pārvietojamās mehānizētās kolonnas Kuldīgas iecirkņa meistaru Denavu. Sarunas paveidiens nonāca līdz Livānu eksperimentālā māju būves kombināta ražošanas nodaļas bijušajam priekšniekam Krakovskim, kurš savukārt vienojās ar meistaru Mickeviču. Šis katls vairs nedeva miera ne Krakovskim, ne Mickevičam, ne Denavam. Un sabiedriskās mantas ievainotāji savu mērķi īstenoja dzīvē. Pirmais punktu uz i lika Mickevičs. Saņemto objektam nepie-

ciešamos katlus, viņš vienu «aiztaupīja», par to brīdinot priekšniecību, bet pēdējās parūpējās, lai šis katls nonāktu līdz Denavam.

Lūk, tā ar kopīgiem spēkiem un pūlņiem tika nozagts apkures katls. Taču drošības labad vīri nozagtā vietā sameistarāja citu — no brāka katliem. Par «pūlēm» viņi no kuldīdnieka saņēma 350 rubļus (personīgo simpatiju pamudināts, Āķītis Denavam piemeta vēl vienu desmitnieku).

Vaj bija vērts smērēt rokas un godu? — jautās lasītājs. Tāda jau ir negodīga cilvēka daba: viņš jūt stipru vēlēšanās iedzīvoties. Cerams, ka rajona iekšlietu nodaļas darbinieki, rajona tautas tiesa šiem pilsoņiem ir likuši sajūst likuma spēku.

Rajona tautas tiesa sodīja Denavu un Mickeviču ar labošanas darbiem uz vienu gadu, ieturot 20 procentus no viņu vidējās

izpeļņas. Šie negodīgie pilsoņi divus gadus nedrīkst strādāt materiāli atbildīgu darbu. Specializētās PMK Livānu iecirkņa brigāde uzņēmusies Mickeviča pāraudzināšanu. Nosakot soda mēru Krakovskim, tautas tiesa ņēma vērā to, ka viņš jau agrāk bija sodīts, jo izdarījis līdzīgu pārkāpumu. Krakovskis sodīts ar labošanas darbiem uz diviem gadiem, ieturot no viņa vidējās izpeļņas 20 procentus. Viņš materiāli atbildīgu darbu nedrīkst strādāt trīs gadus.

Lūk, tā beidzās «izrāde», kurā scenāriju veidoja neapzinīgie pilsoņi.

Pašlaik visos darba kolektīvos apspriež PSKP CK lēmumu «Par pasākumiem, kas veicami, lai pastiprinātu cīņu pret bezstrādes ienākumiem». Šim lēmumam jāklūst par iedarbīgu ieroci cīņā pret vieglās dzīves un nepelnītas naudas tīkotājiem.

L. GALAKTIONOVA

KATRS balso par savu sporta veidu. Viens spēlē volejbolu un uzskata, ka tas ir populārākais, citam patīk futbols, vēl kāds labprātāk nododas peldēšanas nodarbībām. Bet sporta karalienes godā ir un paliek vieglatlētika. Vispopulārākā, visdaudzskaitlīgākā, visvajadzīgākā. Jo jebkura sporta veida apgūšanai nepieciešama fiziskā sagatavotība. Sākot ar izturību un beidzot ar ātruma īpašību izkopšanu, rakstura veidošanu. Tieši tāpēc rajona sporta spēļu izskaņā — vieglatlētika ar tās daudzajām disciplīnām. Vienlaikus tā ir spēku pārbaude pirms republikas lauku sporta spēļu finālsacensībām Stučkā.

Rosme stadionā sākās agrā rīta stundā. Tiesnešu brigāde sadalīja pienākumus un gaidīja dalībniekus. Dalībnieki — desmit iestāžu un uzņēmumu fizikultūras kolektīvu un tikpat sportotgribētāju no kolhoziem un padomju saimniecībām. Vienlaikus noritēja rajona veselības spartakiāde vieglatlētikā.

tjabrj» kolektīvs ir kļuvis par 26. rajona sporta spēļu čempionu.

Sportisti bieži lieto vārdu «norūdīties». Lūk, šoreiz to grību sacīt attiecībā uz kolhoza «Krasnij Oktjabrj» fizikultūru kolektīvu. Kolektīvs norūdījies sacensībās, norūdījies ikdienas treniņos, norūdījies darbā. Rajona sporta spēļu sacensībās Jāņa Belousova vadītie sportisti piedalījās 18 sporta veidos. Atliek vēlēties, lai kolhoza «Krasnij Oktjabrj» fizikultūriešiem būtu vēl augstāka sporta meistarība, un mudināt, lai savus izcilus sportistus neizdala citiem. Diemžēl bijusi Riebiņu vidusskolas audzēkne (vecāki arī pašlaik strādā kolhozā «Krasnij Oktjabrj»), PSRS junioru izlases vieglatlētikā dalībniece, PSRS sporta meistare Ilga Smeikste šogad kļuva par Stučkā rajona stipendiāti un gaidāmās lauku sporta spēļu finālsacensībās vairoš šī rajona sportisko slavu. Piebildešu, ka visos iepriekšējos gados Ilga rada lai-

Lai sportošanas rosme aug

Sacensību programma daudzpusīga: skrīšanās disciplīnas, tāllēkšana, augstlēkšana, trīssollēkšana, diska un šķēpa mešana, stafetes skrējieni. Katrs sacensību dalībnieks, ikviena komanda uz finālsacensībām nāk ar savu bagāžu — iepriekšējos sporta veidos savākti punkti, vairāk vai mazāk pretendējot uz godalgotām vietām kopvērtējumā, arī individuālajā sacensībā savā vecuma grupā.

Rajona sporta spēļu sacensībām nopietni gatavojās un tās sekmīgi aizvadīja Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas, Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta, rajona agrorūpnieciskās apvienības, padomju saimniecību «Aglona» un «Rudzāti», kolhoza «Krasnij Oktjabrj», Oškaina, Kirova kolhozu, kā arī citu kolektīvu fizikultūrieši. Lauku sportistiem šīs sacensības bija krietna iesildīšanās pirms lielās siena plaujas. Norūdītiem treniņiem cilvēkiem veicas gar darbā, bez stadionā. To vēlēiz pierādīja kolhoza «Krasnij Oktjabrj» fizikultūrieši un sporta metodikis Jānis Belousovs. Vieglatlētikas sacensību kopsavilkuma tabulā viniem sporta spēļu sekretariāts saskaitīja 6798 punktus, kas lāva komandai izcīnīt 1. vietu. Saimniecības fizikultūrieši izpelnījās 1. vietu arī veselības spartakiādē. Kolhoza «Krasnij Ok-

ku un vēlēšanās ar savu sportisko sagatavotību priecēt sava rajona sporta spēļu skatītājus un dalībniekus. Vai tad mūsu rajonam nemaz nav vajadzīgi kvalificēti tirdzniecības darbinieki (Ilga uz sāka mācības Latvijas Valsts universitātē) un talantīgi sportisti?

Vērtējot iestāžu un uzņēmumu fizikultūriešu līdzdalību rajona sporta spēļu sacensībās vieglatlētikā, apmierinošu atzīmi var likt Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas (sporta metode Māriete Treide) un Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta (sporta metodikis Arvīds Matusēvičs) fizikultūriešiem. Biokīmiku vieglatlēti pēc divu dienu cīņām stadionā skrejceliņos un sektoros savāca 6371 punktu, viņu kaimiņi — 5179 punktus. Uztaicamā rajona agrorūpnieciskās apvienības kolektīva vēlēšanās popularizēt fizisko kultūru un sportu. Uzņēmīgi strādā fizikultūrieši priekšsēdētājs D. Jauja. Viņa enerģija, vadot fizikultūru un organizējot regulāru treniņdarbu, ir apsveicama. Rajona agrorūpnieciskās apvienības sporta veterāni veselības spartakiādē izcīnīja 1. vietu. Gribētos, lai RARA fizikultūrieši, piedaloties rajona agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodkomitejai, neiecietīgāk mudina uz sportošanu lauku saimniecībās un ir iniciatori

skaistiem sporta svētkiem visos fizikultūras kolektīvos.

Atzīmēt var, ka sacensībās piedalījās rajona sadzīves pakalpojumu kombināta, rajona patērētāju biedrības, starpkolhozu celtniecības organizācijas, Valsts lauksaimniecības ražošanas tehniskās nodrošināšanas komitejas rajona apvienības, rajona izpildkomitejas un citi fizikultūrieši. Bet uzteikt viņus par enerģiskumu, sportisko garu, masveidību un meistarību gan nevarēs. Piedalīšanās vienā, divās vai trīs vieglatlētikas disciplīnās liecina par komandas vāju sagatavotību vai precīzāk sakot, nesagatavotību sacensībām. Atliek piebilst, ka sporta metodikis, uzņēmumu, iestāžu un saimniecību sabiedriskais aktīvs ļoti pasīvi pārorientējas uz atbildīgajiem uzdevumiem, ko partija un valdība izvērta sporta darba organizēšanai kolektīvos, iedzīvotāju atpūtas organizēšanā, veselīga dzīvesveida propagandā. Ja jau starp rajona iestāžu un uzņēmumu fizikultūriešiem nav neviena, kurš finālsacensībās startē, piemēram, augstlēkšanā vīriešiem, diska un šķēpa mešanā sievietēm, 5 kilometru soļošanā, 800 metru skrējienā vīriešiem, ja trīssollēkšanā vīriešiem, augstlēkšanā sievietēm, diska mešanā vīriešiem ieskaites punktus spēj dot viens, divi, bet labākajā gadījumā trīs vieglatlēti, tad sporta metodikim, fizikultūru

priekšsēdētājiem nav iemesla pašapmierināties. Ir viela nopietnām pārdomām, lai sporta masu darbu uzlabotu, treniņprocesu pilnveidotu, sekciju darbu aktivizētu. Visādā ziņā no uzņēmumu, iestāžu un saimniecību fiziskās kultūras kolektīviem, kur strādā algoti sporta metodikis, esam tiesīgi gaidīt pārorientēšanos uz nopietnu sporta darba organizēšanu un vadīšanu.

Izskanot rajona 26. sporta spēļu sacensībām, jāizsaka nožēla par to, ka savas līderpozīcijas sporta dzīves organizēšanā pilnīgi zaudējis padomju saimniecības «Rušona» fizikultūras kolektīvs. Sovhoza fizikultūrieši piedalījās tikai distanču slēpošanas un GDA ziemas daudzciņas sacensībās. Nesporto un vāji masu sporta darbu aktivizē kolhozu «Sīlukaiņš», «Dubna», «Vārka» un K. Marksa, Dzeržinska saimniecību kolektīvi. Vienaldzīgo lomā joprojām ir Preiļu trikotāžas fabrikas, rajona komunālo uzņēmumu kombināta, Preiļu sakaru mežgla, Preiļu lina fabrikas, Preiļu siera rūpnīcas, remontu un celtniecības pārvaldes, Preiļu 21. pārvietojamās mehānizētās kolonnas kolektīvi.

So un citu mazāk aktīvu iestāžu un uzņēmumu, saimniecību iniciatīvas trūkuma dēļ arī veidojas mūsu rajona nevilīga sporta bilance republikas sporta dzīves kopainā. Rajons nespēj pakāpties augšup republikas lauku sporta spēļu kopvērtējumā.

Augstā dosimies uz kārtējo spēku pārbaudi — republikas lauku sporta spēļu finālsacensībām, kuras šovasar notiks Stučkā. Rajona sacensības vieglatlētikā lielu optimismu neviens. Tie nedaudzie jaunie vieglatlēti (Jānis Māsāns, Sarmīte Smeikste, Olga Borisova un vēl daži citi), kuru sportiskā meistarība ļauj iziet uz republikas sporta spēļu skrejceliņiem un sektoriem, tiekoties ar daudzskaitlīgajām citu lauku rajonu komandām, nespēs izturēt konkurenci.

A. ILJINS,

sacensību galvenais tiesnesis,
BJSS vieglatlētikas treneris

ATTELOS: rajona 26. sporta spēļu uzvarētāji: Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas (apakšējais attēls) un kolhoza «Krasnij Oktjabrj» (augšējais attēls) fizikultūrieši mājup aizveda daudzās balvas — arī ceļojošos Sarkanos karogus.

K. PRIEDISA foto

Redaktors V. PETROVS

VIETĒJO RADIO RAIDIŅUMU PROGRAMMA

26. jūnijā plkst. 12.40

◆ Lopbarības sagatavošana rajona saimniecībās.

◆ Kā organizēt sociālistisko sacensību?

◆ No cikla «Atturība — dzīves norma».

◆ Jaunāko grāmatu apskats.

PREIĻU RAJONA

SADZĪVES

PAKALPOJUMU

KOMBINĀTS

pieņem atjaunošanai nodilušas autoriepas. Tās atjaunos Sauļu autoriepu remonta rūpnīca. Pasūtītājs saņems atpakaļ tās pašas

rieipas, kuras nodeva.

7.35—14;

Pieņem šādas rieipas:

5.60—15.

6.15—13;

6.45—13;

6.40—13;

6.50—16;

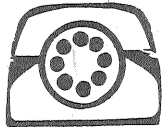
6.70—15;

7.00—15;

Autoriepas pieņem pirmdienās, trešdienās un piektdienās no plkst. 17.30 līdz 19.00 dzirnavu «Sakne» telpās. Adrese: Preiļos, Daugavpils ielā 62. Tālrunis — 21342.

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Ленинского районного Комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Преиļи, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniecei, lauksaimniecības un partijas dzīves no. daļām — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstulju, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uziņām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 456 eks. (latv. val. 9 724 eks., krievu val. 3 732 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169. 1. nos. iespiedis. Ofsetiespiedums. Pas. 785.

MĀLPILS SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus ar astoņgadīgo izglītību lauksaimniecības un civilās celtniecības nodaļā (mācību ilgums 2 gadi 6 mēneši), hidromeliorācijas nodaļā (mācību ilgums 3 gadi 10 mēneši), ar vidusskolas izglītību uzņem lauksaimniecības un civilās celtniecības nodaļā (mācību ilgums 2 gadi 6 mēneši), hidromeliorācijas nodaļā (mācību ilgums 2 gadi 8 mēneši). Atkarībā no izvēles tehnikumā iegūst tehniķa hidrotehniķa vai tehniķa celtnieka specialitāti, kā arī krāsotāja, mūrnieka, betonētāja profesiju, motocikla, automobīla un traktora vadīšanas tiesības. Audzēkņiem ir iespēja darboties dažādos pulciņos. Visiem tehnikumu beigušajiem ir tiesības iestāties augstākajās mācību iestādēs.

Jāiesniedz sekojoši dokumenti: iesniegums, dokuments par izglītību (oriģināls), medicīniskā izziņa (forma 086/y), raksturojums.

Iesniegumus pieņem līdz 2. jūlijam. Mācību sākums 1. septembrī. Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Visi audzēkņi, kuri sekmīgi mācās, saņem stipendiju 30 rubļus, teicamnieki par 25 procentiem lielāku. Sovhoztehnikumā ir ēdniecība un kopmītne. Autobusu satiksme ar Rīgu, Siguldu, Ogri, Stučku.

Adrese: 229052, Rīgas rajons, p. n. Mālpils, tālr. 985303.

BEBRENES SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus bez iestāžu eksāmeņiem ar astoņgadīgas un vidusskolas izglītību. Mācību ilgums 3 gadi 6 mēneši un 2 gadi 6 mēneši. Mācības notiek latviešu un krievu valodā.

Tehnikumu beigušajiem piešķir veterinārfeldšera kvalifikāciju ar tiesībām strādāt par mākslīgās apskalošanas tehniķiem. Tehnikumā ir kopmītne un kopgalds.

Iestājoties jāiesniedz: sovhoztehnikuma direktoram adresēts iesniegums pēc noteiktas formas,

dokuments par izglītību (oriģināls), izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa), četras fotokartītes (3x4 cm), izraksts no darba grāmatīņas par praktisko darba stāžu, jāuzrāda dzimšanas apliecība vai pase,

raksturojums no mācību iestādes vai darba vietas.

Dokumentus pieņem no 1. jūnija līdz 5. jūlijam astoņgadīgo skolu beidzēju grupās un no 1. jūnija līdz 11. augustam — no vidusskolu absolventiem. Uzņemšanas komisija darboties no 7. līdz 10. jūlijam un no 12. līdz 14. augustam, vērtējot atestāta atzīmes.

Vakantu vietu gadījumā notiek papilduzņemšana. Sekmīgie audzēkņi saņem valsts stipendiju 30 rubļ. mēnesī, teicamnieki — par 25 procentiem vairāk.

Adrese: 228413, p. n. Bebrene, Daugavpils rajons, Bebrene sovhoztehnikums, tālrunis — Bebrene 64414, 64342.

VIESĪTES 65. PROFESIONĀLI TEHNISKA

VIDUSSKOLA

1986. — 1987. mācību gadā uzņem jauniešus un jauniešus ar 8 klašu izglītību šādās specialitātēs:

melloratīvo darbu mehānizators, zivkopis, lopkopības meistars ar mājūriņas lemaņām, mūrnieks — konstrukciju metinātājs.

Mācību ilgums visās specialitātēs — 3 gadi.

Dokumentus jāiesniedz līdz 1986. gada 1. septembrim. Iestāšanās datums nav.

Adrese: Jēkabpils rajons, Viesīte, Smiļšu ielā 39. Tālrunis — 45157, 45262.